ŽMOGUS TARP ŽMONIŲ

Pakutuvėnuose gyvena ieškantys

Visų mieliausias čia - pūkuotas katinas.

Molinė koplytėlė - norintiems pabūti vienatvėje.

Bažnyčioje jaunuoliai kreipiasi į Dievą.

Jolanta Pakutuvėnuose jaučiasi laimingą. Ji mano, kad į Vilnių dabar jai bus sunku grįžti.

Šarūnas, Antanas ir Edgaras bažnyčios ir gamtos prieglobstyje jaučiasi laisvi.

Alė Ambrasaitė
(pasakojimas),
Artūras Šeštokas
(nuotraukos)

Pakutuvėnai nuo Kretingos nutolę apie trisdešimt kilometrų. Kadaise tai buvo kaimas, bet šiandien čia beliko tik pusę amžiaus skaičiuojanti bažnytėlė. Bažnytėlėje kasdien meldžiasi grupelė jaunų žmonių, kuriuos į Pakutuvėnus atvedė gyvenimo problemos. Kretingos Pranciškonų ordino vienuolių pastangomis prieš trejus metus prie Pakutuvėnų bažnyčios įsikūrė stovykla tiems, kas ieško išeities iš savo paklydimų kelių. Nuolat čia gyvena keturi žmonės. Atvažiuoja, ateina iš visos Lietuvos į Pakutuvėnus tie, kam reikia tik laikino prieglobsčio, kad su Dievo pagalba susivoktų savo mintyse ir jausmuose.

Dvidešimt aštuonerių metų Šarūnas iš Biržų ketverius metus yra priklausomas nuo narkotikų. Profesionalios medikų pagalbos jis neieškojo. Pagalbą, jo nuomone, dabar jam suteikia Pakutuvėnai. Virgis tik Pakutuvėnuose gali rasti ryšį su Dievu. "Mieste žmonės yra pilki ir pavargę", - sakė jis. Edgaras, turėjęs problemų dėl alkoholio, pasaulį skirsto į "tą, kur gyvena visi žmonės", ir šitą Pakutuvėnų gyvenimą: "Čia yra visai kitos vertybės. Vakare išeini į kiemą ir pamatai dangų, žvaigždes. Džiaugiesi tais dalykais, kurių "tam" pasauly net nepastebėjai".

- Dievas mane čia atvedė, - kartojo dvidešimt šešerių metų Jolanta.

Prieš dvejus metus Vilniuje ji turėjo gerą darbą, geras gyvenimo sąlygas. "Didžiausia mano problema buvo ta, kad aš labai daug gėriau", - pasakojo Jolanta. Vasaros stovykloje atsitikrtinai susipažinusi su Kretingos vienuolyno broliu Gediminu, mergina suprato, kad yra ir kitoks, dvasinis gyvenimas.

Pakutuvėnuose gyvenančius brolius ir seseris (taip jie vadina vieni kitus) vienija malda. "Meldžiamės už tuos, kurie čia būna, už tuos, kurie galbūt nežino, ieško". Miškelyje yra keturios koplytėlės, kuriose galima pasilikti vienam su savo mintimis parai ar ilgiau. Miega Pakutuvėnų broliai kapinių koplyčioje. Kai šalta, apsikabina ugnyje įkaitintus akmenis.

Maisto parūpina aplinkinių kaimų gyventojai, Jolanta gauna atlyginimą, vieną kartą per savaitę dirbdama Kretingos Pranciškonų vienuolyno Jaunimo tarnyboje. Jaunuoliai pasisodina daržovių. Be to, turi ūkį: tris ožkas ir du triušius, tuoj atsivesiančius palikuonių.

Pirmadienį keturi Pakutuvėnų bendruomenės gyventojai su grupe Pranciškonų vienuolyno Jaunimo tarnybos atstovų, dešimčiai dienų išvyksta į Italiją. Ten lietuvaičiai pamatys, kaip gyvena 3 krikščioniškos Italijos narkomanų bendruomenės. Vilniuje esantis narkomanų reabilitacijos centras Pakutuvėnuose susibūrusiems pasitikėjimo nekelia.

- Pakutuvėnai ir Vilnius yra du skirtingi poliai, - sakė Jolanta. - Galbūt tai yra maištas prieš pasaulį, kad mes esame čia, neturėdami nei kažkokių dušų, nei mašinų.

Pakutuvėnų bendruomenės nariai sprendžia savo problemas, atsiskirdami nuo pasaulio, atsisakydami puikybės ir egoizmo. Aplinkinių kaimų gyventojai Pakutuvėnuose gyvenančius jaunuolius vadina tiesiog vienuoliais.

Šįkart vakarienei bus daržovių mišrainė.